

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Сандански, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – САНДАНСКИ, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Рая Д. Манолева

при участието на секретаря Мария Ил. Малинска
като разгледа докладваното от Рая Д. Манолева Административно
наказателно дело № 20221250200464 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по подадена от **Г. Н. К.**, ЕГН – *****, с адрес – гр. С., ул.“Б.“ № *****, чрез адв.Р. Н. , адрес за съобщения: гр.С., ул.“Б.“ № *****, *против* Заповед за задържане на лице рег. № 339-зз-329/25.09.2022г. на полицаи ООР при РУ - С. – И. М. К., с която на жалбоподателя е наложена Принудителна административна мярка /ПАМ/ **"Задържане за срок до 24 часа"**. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, в частност липса на мотиви и липса на наличие на данни за извършване на посоченото в Заповедта деяние. Въз основа на така очертаната фактическа обстановка моли съдът да постанови Решение, с което да отмени Заповедта като незаконосъобразна и необоснована.

Ответникът - Полицейски орган в РУ – С.- И. М. К. оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли, като изразява становище, че издадената заповед е законосъобразна.

Съдът, като се запозна с приложените по делото доказателства и обсъди доводите, наведени от страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок, произтича от процесуално легитимиран субект, насочена е срещу акт, подлежащ на самостоятелно обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна. Аргументи:

На 25.09.2022г. полицейският служител и ответник в производството – И. К. издал Заповед за задържане на лице рег. № 339-зз-329/25.09.2022г., с която задържал за срок до 24 часа лицето Г. Н. К. от град С., ЕГН – *****. В заповедта като основание за задържането на лицето било посочено чл.71, ал.1, т.7 от ЗМВР – в други случаи определени със закон във връзка с жалба Вх. № 339000-9153/25.09.2022г. по описа на РУ – С.. Като час на издаване на заповедта и задържане на К. бил посочен 22.00 на 25.09.2022г. По делото са изискани и приети материалите по административно-наказателната преписка, доколкото именно материалите по посочената преписка са посочени като основание за задържането на К.. Установява се от материалите по преписката, че в РУ – С.е постъпила жалба с Вх. № 339000-9153/25.09.2022г. по описа на РУ – С., като не е посочено същата срещу кого е депозирана и за какви обстоятелства. Към преписката са представени протокол за личен обиск на лице, декларация , разписка за върнати вещи и два броя разпечатки от Централизирана автоматизирана информационна система за документооборот.

Съобразно разпоредбата на чл.168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК. Оспореният акт е издаден от полицейски орган в границите на предоставената му компетентност. Съгласно разпоредбата на чл.74, ал.1 от ЗМВР, заповедта трябва да е издадена в писмена форма, а алинея 2 на същата разпоредба посочва, какво трябва да е съдържанието на самата заповед, а именно: името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта; фактическите и правните основания за задържането; данни, индивидуализиращи задържаното лице; датата и часът на задържането; ограничаването на правата на лицето по чл. 73; както и правата на задържаното лице. В конкретния случай е спазена предвидената от закона форма, така както предвижда нормата на чл.74, ал.1 от ЗМВР - издадена е писмена заповед за задържане, връчена на адресата ѝ, като в същата са вписани името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице и му е предоставено копие от заповедта. В същото време обаче, настоящата съдебна инстанция намира, че атакуваната заповед действително е незаконосъобразна, тъй като в нея липсва посочване на фактическите основания за задържането на К.. Посочено е, че същият се задържа – *„в други случаи определени със закон във връзка с жалба Вх. №*

339000-9153/25.09.2022г. по описа на РУ – Сандански“, какъвто случай обаче, както се установява от писмените доказателства дори не е бил започнал – макар и с неотложно действие по разследването – към момента на задържането на К.. От това описание по никакъв начин не става ясно, какво общо има К. с подадената и цитирана в заповедта жалба. Не е описано той да е лицето, срещу което е насочена жалбата, или пък евентуален извършител на деяние, съответно: липсва конкретизация какво точно деяние се твърди, че същия е извършил и какви точно действия е осъществил, както и какъв е този „*друг/и/ случай/и/, определен/и/ със закон*“, за да се приеме, че има данни за извършено престъпление от страна на жалбоподателя К.. Такива данни не се съдържат и в друг документ, който обосновава издаването на атакуваната заповед, каквито са представените към преписката: протокол за личен обиск на лице, декларация, разписка за върнати вещи и два броя разпечатки от Централизирана автоматизирана информационна система за документооборот. От една страна същите са изготвени след задържането на К., поради което и тяхното съдържание не би могло да бъде фактическото основание за задържането му. От друга страна в самите документи не се съдържат данни за съпричастност на К. към евентуално извършено от него престъпление. Липсата на изложени конкретни факти и обстоятелства, които да представляват фактическо основание за издаване на заповедта, което да съответства на дадената правна квалификация, несъмнено опорочава от формална страна така издадената заповед. Поради това съдът приема, че заповедта за задържане е издадена в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила, което представлява и основание за нейната отмяна. Като всяка принудителна административна мярка - задържането за срок до 24 часа по чл.72 от ЗМВР налага неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Задържането, в зависимост от конкретния случай, би могло да има превантивен или преустановителен характер. Казано по друг начин – за да се прибегне до задържане, същото трябва да преследва някаква легитимна, законово призната цел, а не да се явява своеобразно наказание или репресия налагана по усмотрение на административния орган. В случая от самата заповед не може да се установи каква е била конкретната цел за издаването ѝ и постановеното с нея задържане. От доказателствата, приложени към преписката също не може да се направи извод за евентуална съпричастност на К. в извършеното на конкретно деяние, поради което и дори становището – не категорично прието в съдебната практика – че основанията може да се съдържат в други документи, придружаващи издадената заповед за задържане не е налице в настоящия случай.

С оглед горното настоящият състав намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е незаконосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се уважи.

Страните не са претендирали разноси, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, вр. с чл.72, ал.4 от ЗМВР, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице рег. № 339-зз-329/25.09.2022г. на полицаи ООР при РУ - Сандански – И. М. К., с която на основание чл.72, ал.1, т.7 от ЗМВР е постановено задържането за срок до 24 часа на **Г. Н. К.**, ЕГН – *****, с адрес – гр. С., ул.“Б.“ № *****,.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните на основание чл.138 от АПК.

Съдия при Районен съд – Сандански: _____